

ærede Medlem; men, dersom det ærede Medlem, som gjorde denne Bemærkning, troer, at vi kunne erstatte Napoleon ved at faa et Rytterregiment meer, saa tager han meget feil. Men det var egentlig ikke denne Side af Sagen, som nu har været behandlet af et andet Medlem, jeg vilde berøre. Jeg kommer atter tilbage til Noget, vi engang maae blive færdige med. Den ærede Minister har gjentagne Gange sagt til os, — naar vi, som nys et æret Medlem, have sagt: „jeg har seet den Ting med egne Øine, det er saa, det er en Kjendsgjerning“ —: „Skaa Bevist“; men, naar Spørgsmaalet her er: Skulle vi have mere Rytteri eller ikke? saa siger den ærede Minister: „jeg har Autoriteter, jeg har sagkyndige Folk for mig“. Nu sige vi: „Skaa Bevist! Bevist, at vi have savnet Rytteri! Bevist, at vi ligeoverfor 6000 Mand Cavalleri ikke havde nok i henimod 3000 Mand! Bevist, at vi havde Ulempe af, at Hjenden havde mere Rytteri end vi!“ Det kan den ærede Minister saa meget mindre, som han netop i sit Foredrag har gjort opmærksom derpaa og indrømmer det. Men jeg vil blive staaende ved den Sagkundskab, som vi stille imod den Sagkundskab, hvorpaa Ministeriet beraaber sig. Den ærede Minister siger: „Jeg veed af sagkyndige Mænd, at vi behøve dette Dragonregiment med“; men jeg siger: „vi vide, — thi vi ere berettigede Sagkyndige i dette Capitel, — at vi ikke kunne give Pengene dertil“; det er vor Sagkundskab, det er Noget, som vi kende. De Sagkyndige, som den ærede Minister har henvendt sig til, have ikke havt dette Hensyn for Øie, have ikke dømt derafter. Men jeg vil gaae endnu videre. Trænger den ærede Minister til Rytteri, saa trænger han ikke til Munderingerne, men derimod til det, som ligger nærmere. Dersom den ærede Krigsminister tager de to Husarskadroener, som for Tiden ligge i Kjøbenhavn, og samler de Heste, der findes i Slesvig, til det Dragonregiment, som ikke er til, og det Mandskab, som findes instrueret i tilstrækkelig Mængde til at gjøre Tjeneste ved Regimentet, samt det Ridetøj, han har rundt omkring, og som jeg kan bevise er tilstede, saa har han i mindre end tre Uger et Rytterregiment, som er istand

til at yde Tjeneste paa Balspladsen, og, giver han 20,000 Rbd. til, har han det i complet Stand inden fire Uger. Er der Trang, gaaer han den Vej; men, naar han laar søger Munderinger og Rideøqpavage, for næste Aar at faae mere, har han bevilst, at det ikke er Trang til Rytteri, som egentlig i Diebliffet driver ham fremad. Disse Munderinger og Rideøqpavage, som her er Tale om, kunne anskaffes meget hurtigt, om der forresten virkelig er Trang dertil, og disse 78,000 Rbd. for, at et yderligere Varedepot kan komme istand, og for at anvendes paa Usserød Fabrik, ere i Virkeligheden ikke nødvendige; thi det er ikke alene med Hensyn til Usserød, men med Hensyn til den hele Varesabrication, at vi ere komne ind paa en uheldig Vej, som vi maae søge at komme bort fra, og som vi kun kunne komme ud af ved, at Pengemidlerne ikke indrømmes, saalænge den hele Methode at arbeide og handle paa ikke opgives. Den ærede Minister har gjort et overordentligt stort Fremskridt idag. Han har indrømmet, at han for sin Person og hele Militairretaten helst vilde være fri deraf. Han har i en anden Retning sagt Noget, som jeg dog troer ikke kan holde Stik, at nemlig Militairretaten enten maatte kunne fabrikere sit Klæde selv eller have Lov til ligesom en Privatmand at kjøbe det, hvor den vilde. Nei, Militairretaten kan ikke faae Lov til at fabrikere selv, og den kan heller ikke komme til at blive Privatmand; men den kommer til at tage sine Klædesorter fra de offentlige Fabriker, som Staten maa holde vedlige, og hvorpaa den maa anvende mange Penge. Dette Stridspunkt maa engang blive afgjort og til Fordeel for den finantistelle Side af Sagen. Naar den ærede Minister siger: men Militairretaten maa have Ret til at sætte sine Betingelser, saa siger jeg: ja, forud; men ikke ved hvert Stykke Klæde, der bliver taget. Der maa kunne gives Prøver, der maa kunne gives skarpe og bestemte Regler, hvorefter Fabrikationen og Modtagelsen skal see; men det kan ikke overgives til et Skøn eller en Billaarlighed af Personer, som sige: dette Stykke Klæde behager os, og dette Stykke behager os ikke. Vi have allerede tidligere her hørt Forhandlinger mellem de nærmest Paagjældende. Da